

Δημοσίευση:
30/8/2013

53%

ΜΟΝ/ΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΚΑΣΙΜΟΣ: 28-2-2013

ΔΙΑΔΙΚΟΙ: 1

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

I. Από τις με αριθμ.3045β/5-9-2012 και 3226β/17.12.2012 εκθέσεις επίδοσης της δικ. επιμελήτριας Αθηνών που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι εκκαλούντες προκύπτει ότι επικυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης έφεσης καθώς και της από 19-11-2012 κλήσης προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας επιδόθηκαν νομότυπα και εμπρόθεσμα στην καθ' ης[498παρ.2ΚΠολΔ] .Πλην όμως η τελευταία δεν εμφανίστηκε ,ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά του οικείου πινακίου, και συνεπώς πρέπει να δικαστεί ερήμην. Το Δικαστήριο ωστόσο θα προχωρήσει σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες [524παρ.4εδ.α ΚΠολΔ].

II. Η κρινόμενη έφεση των αιτούντων και ήδη εκκαλούντων,η οποία επαναφέρεται νόμιμα προς συζήτηση με την από 19-11-2012 κλήση τους ,κατά της με αριθμ.10721/2011 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών,που εκδόθηκε αντίωλία των διαδίκων ,κατά την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων,έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα , αφού από τα έγγραφα της δικογραφίας δεν προκύπτει επίδοση της εκκαλουμένης, ούτε παρήλθε τριετία από τη δημοσίευσή της (άρθρα 495 παρ. 1, 2, 498, 511, 513 παρ. 1β, 516 παρ.1, 517 και 518 παρ.1 του ΚΠολΔ). Πρέπει, επομένως, να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω, κατά την ίδια διαδικασία, ως προς το παραδεκτό και το βάσιμο του μοναδικού λόγου της (άρθρο 533 παρ. 1 ΚΠολΔ) ,δεδομένου ότι για το παραδεκτό της καταβλήθηκε το απαιτούμενο ενιαίο παράβολο [βλ.13233887/25-7-2012 διπλότυπο είσπραξης ΔΟΥ ΙΘ Αθηνών, συνολικού ποσού διακοσίων (200) ευρώ] που προβλέπεται από την παράγραφο 4 του άρθρου 495 του ΚΠολΔ, η οποία προστέθηκε με το άρθρο 12 του Ν.4055/6-7-2012, χωρίς να απαιτείται για την οικονομία της δίκης, ο καθένας από τους εκκαλούντες, να προκαταβάλει χωριστό παράβολο, όταν μάλιστα η έφεση ασκήθηκε από αυτούς με το ίδιο δικόγραφο, ανεξάρτητα από το αν οι διάδικοι, οι οποίοι εκκαλούν την πρωτόδικη απόφαση συνδέονται μεταξύ τους με το δεσμό της απλής, όπως στην προκειμένη περίπτωση, ή της αναγκαστικής ομοδικίας. Ο σκοπός

της επιβολής διαφορετικών τελών, χαρακτήρα που έχει και το ως άνω παράβολο του άρθρου 495 παρ. 4 ΚΠολΔ, δεν αποβλέπει σε δημοσιονομικά οφέλη του Δημοσίου, αλλά συνιστά οικονομική υποχρέωση του διαδίκου, ως προϋπόθεση για την αποτροπή αβασίμων ενδίκων βοηθημάτων και μέσων. Ο σκοπός όμως αυτός, ικανοποιείται, σε περίπτωση ομοδικίας, ανεξάρτητα του είδους αυτής, με την καταβολή ενός και μόνο παραβόλου από την ομάδα των ομοδίκων - εκκαλούντων. Διαφορετική ερμηνεία και θεώρηση του ζητήματος (ιδιαίτερα στην περίπτωση που υπάρχει πολυάριθμη ομοδικία, ενεργητική και παθητική), θα οδηγήσει στην επιβολή δυσβάστακτων οικονομικών προϋποθέσεων για την πρόσβαση ενός πολίτη στη δικαιοσύνη, συνέπεια η οποία έρχεται σε αντίθεση με το καταχωρημένο στα άρθρα 20 παρ. 1 του Συντάγματος και 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ, δικαίωμα για ελεύθερη πρόσβαση στη δικαιοσύνη, αφού με τέτοιες οικονομικές προϋποθέσεις, ουσιαστικά αναιρείται ο πυρήνας του δικαιώματος αυτού (βλ.ΕφΘεσ 162/2013 και αντιθ. Εφ. Αθ.4606/2012 Τρ. Ν. Πλ. «ΝΟΜΟΣ»).Επίσης, πρέπει να σημειωθεί ότι στην κρινόμενη υπόθεση δεν ισχύει η απαγόρευση ασκήσεως ενδίκων μέσων του άρθρου 699 ΚΠολΔ,καθόσον με την εκκαλούμενη απόφαση τέμνεται οριστικά η διαφορά και απλώς η εκδίκασή της [άρθρ.18παρ.6 του ν.2121/1993] παραπέμπεται στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων[ΟΛΑΠ 21/2002 ΕΛΔνη 47,1016,ΟΛΑΠ 754/1986 ΕΛΔνή 23,1124,ΑΠ 1382/1995 ΕΛΔνη 39,540].

II. Οι αιτούντες και ήδη εκκαλούντες, με την από 12-4-2010 και αριθμ.έκθ.κατάθ.114910/9789/2010]αίτησή τους που κατέθεσαν ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών ισχυρίστηκαν ότι τυγχάνουν αστικοί μη κερδοσκοπικοί συνεταιρισμοί περιορισμένης ευθύνης ,οι οποίοι έχουν συσταθεί και λειτουργούν νόμιμα στα πλαίσια των διατάξεων του άρθρου 54 του ν.2121/1993 με αποκλειστικό σκοπό την διαχείριση και προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών τους.Οτι ως μέλη τους έχουν τους ειδικότερα αναφερόμενους δημιουργούς έργων του λόγου και εκδότες εντύπων, των εικαστικών τεχνών και φωτογράφους,όλοι δε οι ανωτέρω προστατευόμενοι από τους αιτούντες δικαιούχοι έχουν αναθέσει ,με καταπιστευτικές μεταβιβάσεις ,στους ίδιους,την διαχείριση του δικαιώματος της πνευματικής ιδιοκτησίας επί των έργων τους και του συγγενικού τους δικαιώματος ,μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής του άρθρου 18 παρ.3 του ν.2121/1993 επί της αξίας των τεχνικών μέσων που είναι πρόσφορα για αναπαραγωγή ήχους ή εικόνας ή ήχου και εικόνας.Οτι η καθής η αίτηση εμπορεύεται χονδρικός τέτοια τεχνικά μέσα πρόσφορα για την αναπαραγωγή ήχου και εικόνας, όπως φωτοτυπικά μηχανήματα ,χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες και ηλεκτρονικούς υπολογιστές .Οτι στις 10-3-2010 της κοινοποίησαν την από 22-10-2009 εξώδικη δήλωση-πρόσκληση,με την

οποία την κάλεσαν ,όπως με την ιδιότητα του εμπόρου χονδρικής πώλησης υποβάλει στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας ,εντός ενός μηνός από την παραλαβή της την προβλεπόμενη από τον νόμο υπεύθυνη δήλωση σχετικά με τη συνολική αξία των προαναφερθέντων τεχνικών μέσων που αυτή πώλησε χονδρικός κατά το χρονικό διάστημα από 4-3-1993 έως 9-9-2002 ,καθώς και να δηλώσει ότι αυτή είναι πράγματι η συνολική αξία τους ,χωρίς καμία απόκρυψη .Οτι αν και παρήλθε η ως άνω προθεσμία ,σε ουδεμία δήλωση προέβη. Με βάση τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά ,ζητούσαν να υποχρεωθεί η καθής να υποβάλει στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας υπεύθυνη δήλωση, υπογεγραμμένη από τον νόμιμο εκπρόσωπό της ,στην οποία θα αναφέρει τη συνολική αξία των ανωτέρω τεχνικών μέσων ,τα οποία πώλησε χονδρικά κατά το χρονικό διάστημα από 1-3-2002 ως την 30-4-2002 και από την 1-7-2002 έως τις 8-9-2002 και θα δηλώσει ότι είναι αυτή πράγματι η συνολική αξία τους χωρίς καμία απόκρυψη, για την περίπτωση δε που δεν εκπληρώσει την ως άνω υποχρέωσή της να καταδικαστεί σε χρηματική ποινή ,ύψους 29.347 € για κάθε ένα από τους αιτούντες.

Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλουμένη απόφασή του έκρινε ορισμένη και νόμιμη την αίτηση , και δέχθηκε αυτήν ως ουσιαστικά βάσιμη ,υποχρεώνοντας την καθ' ης να υποβάλει άμεσα την αιτούμενη ως άνω δήλωση για τη συνολική αξία των πωληθέντων ως άνω ειδών του χρονικού διαστήματος από 1-3-2002 έως 30-4-2002 και από 1-7-2002 έως 8-9-2002 με απειλή χρηματικής ποινής σε βάρος της καθ' ης για την περίπτωση μη συμμόρφωσής της στο διατακτικό της απόφασης ,ύψους 20.000€ και καταδικάστηκε στη δικαστική δαπάνη των αιτουσών.

Κατά της εκκαλουμένης απόφασης οι αιτούσες με τον μοναδικό λόγο της έφεσής τους προβάλλουν παράπονα για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου ,ζητώντας , κατ' εκτίμηση του δικογράφου, να εξαφανισθεί εν μέρει , και να γίνει δεκτή στο σύνολό της, η κρινόμενη αίτησή τους.

III. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18 παρ. 3, 4 και 6 ν. 2121/1993 «περί πνευματικής ιδιοκτησίας, συγγενικών δικαιωμάτων και πολιτιστικών θεμάτων», όπως συμπληρώθηκε με το ν. 2435/1996, «εάν για την ελεύθερη αναπαραγωγή του έργου

χρησιμοποιούνται τεχνικά μέσα, όπως συσκευές εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, μαγνητικές ταινίες ή άλλοι υλικοί φορείς, πρόσφοροι για την αναπαραγωγή ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, φωτοτυπικά μηχανήματα, χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες ή ηλεκτρονικοί υπολογιστές, οφείλεται εύλογη αμοιβή στο δημιουργό του έργου και στους κατά την παρούσα διάταξη δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων. Η αμοιβή ορίζεται σε 6% της αξίας των συσκευών εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας και των μαγνητικών ταινιών ή άλλων υλικών φορέων, 4% της αξίας των φωτοτυπικών συσκευών και του χαρτιού, κατάλληλου για φωτοτυπίες και 2% της αξίας των ηλεκτρονικών υπολογιστών. Σε κάθε περίπτωση ο υπολογισμός γίνεται κατά την εισαγωγή ή τη διάθεση από το εργοστάσιο ή τη χονδρική ή λιανική πώληση. Η αμοιβή καταβάλλεται από τους παραγωγούς ή τους εισαγωγείς ή τους εμπόρους των αντικειμένων αυτών και σημειώνεται στο τιμολόγιο, εισπράττεται δε από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, που καλύπτουν εν όλω ή εν μέρει την ενδιαφερόμενη κατηγορία δικαιούχων, οι οποίοι και επιλέγουν τον οφειλέτη (παρ. 3). Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης έχει το δικαίωμα να ζητήσει οποτεδήποτε από οποιονδήποτε οφειλέτη, κοινοποιώντας του σχετική πρόσκληση, να δηλώσει εγγράφως και υπευθύνως κατά το ν. 1599/1986 προς τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.): α) τη συνολική αξία των συσκευών εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, υλικών φορέων κλπ., τα οποία χρησιμοποιούνται για την αναπαραγωγή έργου κατά τα ανωτέρω και τα οποία κατά περίπτωση εισήγαγε ή διέθεσε ή πώλησε και β') ότι αυτή είναι πράγματι η συνολική αξία, χωρίς καμία απόκρυψη. Μέσα σε ένα μήνα από την κοινοποίηση σχετικής πρόσκλησης ο οφειλέτης υποχρεούται να υποβάλει στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας την ως άνω υπεύθυνη δήλωση υπογεγραμμένη από τον ίδιο, όταν πρόκειται για ατομική επιχείρηση ή από τον, κατά το καταστατικό, εκπρόσωπό του, όταν πρόκειται για εταιρία (παρ. 4). Αν ο οφειλέτης δεν συμμορφωθεί με την υποβολή της υπεύθυνης δήλωσης, το Μονομελές Πρωτοδικείο, δικάζον κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, διατάσσει την άμεση εκ μέρους του κληθέντος υποβολή της υπεύθυνης δήλωσης, με την απειλή, σε κάθε περίπτωση μη συμμόρφωσης του, χρηματικής ποινής υπέρ του αιτούντος οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ενός (1.000.000) μέχρι δέκα (10.000.000) εκατομμυρίων δραχμών - ήδη 2.934,70 έως 29.347 ευρώ (παρ. 6). Ήδη η διάταξη αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρ.10 παρ.33^α του ν.3207/2003 [ΦΕΚ Α 302/24.12.2003] και συγκεκριμένα αντικαταστάθηκε η λέξη <<απειλή>> με τη λέξη <<καταδίκη>>. Με τις διατάξεις αυτές θεσπίστηκε

εύλογη αμοιβή υπέρ των δημιουργών, ως αντιστάθμισμα, επειδή επιτράπη η ελεύθερη αναπαραγωγή πνευματικών έργων, για ιδιωτική χρήση, χωρίς την άδεια τους. Επειδή δε δεν είναι πρακτικά εφικτό να ελεγχθεί και να διαπιστωθεί η αναπαραγωγή με τεχνικά μέσα συγκεκριμένων έργων προερχομένων από συγκεκριμένους δημιουργούς, δεν τέθηκε ως προϋπόθεση της γένεσης ούτε του απαιτητού της εύλογης αμοιβής η επίκληση και απόδειξη αναπαραγωγής ορισμένου έργου, αλλά η εύλογη αμοιβή, στα πλαίσια του άρθρου 18, υπολογίζεται στο σύνολο των τεχνικών μέσων και συσκευών, που κρίνονται πρόσφορα για αναπαραγωγή, ανεξαρτήτως του αν με αυτά θα αναπαραχθούν προστατευόμενα, με βάση τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας, έργα (Γ. Κουμάντου, Πνευματική Ιδιοκτησία, έκδ. 2002, σελ. 239 επ., ΕφΑΘ 6233/2007, αδημ.). Ακολούθως, με το άρθρο 141 του ν. 3049/2002, που ισχύει από 10.9.2002, τροποποιήθηκαν οι πιο πάνω διατάξεις του άρθρου 18§3 του ν. 2121/1993 σε δύο κατά βάση σημεία, ήτοι α') γίνεται περιοριστική πλέον απαρίθμηση των τεχνικών μέσων, η χρήση των οποίων δικαιολογεί την καταβολή της εύλογης αμοιβής, στην οποία (απαρίθμηση) δεν συγκαταλέγεται και η χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή για την παραγωγή πνευματικών δημιουργημάτων και β') καταργήθηκε η λήψη υπόψη της χονδρικής ή λιανικής τιμής πώλησης των τεχνικών μέσων, ως βάσης για τον υπολογισμό της οφειλόμενης εύλογης αμοιβής και βάση του υπολογισμού αυτού αποτελεί πλέον αποκλειστικά η τιμή της εισαγωγής ή της διάθεσης από το εργοστάσιο. Περαιτέρω, με τη διάταξη του άρθρου 14§4 του ίδιου ως άνω νόμου, ορίστηκε ότι «αξιώσεις για την καταβολή αμοιβής σύμφωνα με την αντικαθιστώμενη ως άνω παράγραφο του άρθρου 18 του ν. 2121/1993 καταργούνται. Η παρούσα διάταξη δεν αφορά αξιώσεις οι οποίες έχουν επιδικασθεί τελεσίδικα με δικαστικές αποφάσεις». Με την § 33 του άρθρου 10 του ν. 3207/2003 διευκρινίστηκε ότι «οι ρυθμίσεις της παραγράφου 4 του άρθρου 14 του ν. 3049/2002 αφορούν μόνον τις αξιώσεις που έχουν σχέση με τεχνικά μέσα, τα οποία δεν περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 18§3 του ν. 2121/1993, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 14§1 του ν. 3049/2002», δηλαδή ότι η ανωτέρω κατάργηση δεν αφορά τα ψηφιακά μέσα αντιγραφής και αναπαραγωγής των ηλεκτρονικών υπολογιστών, ήτοι τα μέρη τους εκείνα, για τα οποία οφείλεται και σήμερα αμοιβή στους δικαιούχους πνευματικών δικαιωμάτων και ότι τα αναλογούντα στα μέρη αυτά δικαιώματα, αφότου ο ν. 2121/1993 τα αναγνώρισε, μπορούν ακωλύτως να διεκδικηθούν. Όμως, οι καταργούμενες με τη διάταξη του άρθρου 14§4 του ν. 3049/2002 ενοχικές αξιώσεις των δημιουργών έργων λόγου, εικαστικών

άρθρου 18 παρ.3 του ν.2121/1993 επί της αξίας των τεχνικών μέσων που είναι πρόσφορα για αναπαραγωγή ήχους ή εικόνας ή ήχου και εικόνας.Οτι η καθής η αίτηση εμπορεύεται χονδρικός τέτοια τεχνικά μέσα πρόσφορα για την αναπαραγωγή ήχου και εικόνας, όπως φωτοτυπικά μηχανήματα ,χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες και ηλεκτρονικούς υπολογιστές .Οτι στις 10-3-2010 της κοινοποίησαν την από 22-10-2009 εξώδικη δήλωση-πρόσκληση,με την οποία την κάλεσαν ,όπως με την ιδιότητα του εμπόρου χονδρικής πώλησης υποβάλει στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας ,εντός ενός μηνός από την παραλαβή της την προβλεπόμενη από τον νόμο υπεύθυνη δήλωση σχετικά με τη συνολική αξία των προαναφερθέντων τεχνικών μέσων που αυτή πώλησε χονδρικός κατά το χρονικό διάστημα από 4-3-1993 έως 9-9-2002 ,καθώς και να δηλώσει ότι αυτή είναι πράγματι η συνολική αξία τους ,χωρίς καμία απόκρυψη .Οτι αν και παρήλθε η ως άνω προθεσμία ,σε ουδεμία δήλωση προέβη. Με βάση τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά ,ζητούσαν να υποχρεωθεί η καθής να υποβάλει στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας υπεύθυνη δήλωση, υπογεγραμμένη από τον νόμιμο εκπρόσωπό της ,στην οποία θα αναφέρει τη συνολική αξία των ανωτέρω τεχνικών μέσων ,τα οποία πώλησε χονδρικά κατά το χρονικό διάστημα από 1-3-2002 ως την 30-4-2002 και από την 1-7-2002 έως τις 8-9-2002 και θα δηλώσει ότι είναι αυτή πράγματι η συνολική αξία τους χωρίς καμία απόκρυψη, για την περίπτωση δε που δεν εκπληρώσει την ως άνω υποχρέωσή της να καταδικαστεί σε χρηματική ποινή ,ύψους 29.347 € για κάθε ένα από τους αιτούντες.

Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλουμένη απόφασή του έκρινε ορισμένη και νόμιμη την αίτηση , και δέχθηκε αυτήν ως ουσιαστικά βάσιμη ,υποχρεώνοντας την καθ' ης να υποβάλει άμεσα την αιτούμενη ως άνω δήλωση για τη συνολική αξία των πωληθέντων ως άνω ειδών του χρονικού διαστήματος από 1-3-2002 έως 30-4-2002 και από 1-7-2002 έως 8-9-2002 με απειλή χρηματικής ποινής σε βάρος της καθ' ης για την περίπτωση μη συμμόρφωσής της στο διατακτικό της απόφασης ,ύψους 20.000€ .Ομως εφόσον η κρινόμενη αίτηση υποβλήθηκε μετά την 24/12/2003 εσφαλμένα το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο στο διατακτικό της εκκαλουμένης απόφασης εφάρμοσε την προϊσχύσασα διάταξη του άρθρ.18 παρ.6 του ν.2121/1993 και <<απειλήσε>> σε βάρος της καθής η αίτηση χρηματική ποινή ,αντί να <<καταδικάσει>> κατά τα αναλυτικά αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη που προηγήθηκε σε χρηματική ποινή ,όπως βάσιμα οι εκκαλούντες υποστηρίζουν με τον μοναδικό λόγο της έφεσής τους ,ο οποίος πρέπει να γίνει δεκτός.Κατ'ακολουθία των παραπάνω πρέπει να γίνει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη η κρινόμενη έφεση ,να

εξαφανισθεί εν μέρει η εκκαλουμένη και μόνο ως προς τη δεύτερη διάταξη του διατακτικού της ,και αφού διακρατηθεί η υπόθεση κατά το μέρος αυτό ,να καταδικασθεί η καθής σε χρηματική ποινή ύψους 20.000 € ,υπέρ όλων των αιτούντων ,για την περίπτωση μη συμμόρφωσής της στην αμέσως προηγούμενη διάταξη της εκκαλούμενης απόφασης ,που αφορά την υποχρέωσή της να υποβάλλει στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας την αναφερόμενη σε αυτή ,υπεύθυνη δήλωση .Πρέπει τα δικαστικά έξοδα και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας να επιβληθούν εις βάρος της εναγομένης λόγω της ήττας της [176,183ΚΠολΔ].Να διαταχθεί η επιστροφή του καταβληθέντος παραβόλου ,στους εκκαλούντες [άρθρ.495παρ.4 εδ. τελευταίο ΚΠολΔ]. Τέλος ,πρέπει να οριστεί το νόμιμο παράβολο για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας από την απολιτόμενη διάδικο [501,505 ΚΠολΔ].

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της καθ' ης .

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο ερημοδικίας στο ποσό των διακοσίων [200]ευρώ για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας από την απολιτόμενη διάδικο.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή του καταβληθέντος παραβόλου στους εκκαλούντες.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και ουσιαστικά την έφεση.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ εν μέρει την εκκαλουμένη και μόνο ως προς την διάταξή της , περί ~~επίθεσης~~ ^{απειλής} της καθής η αίτηση , σε χρηματική ποινή .

ΔΙΑΚΡΑΤΕΙ κατά το μέρος αυτό την υπόθεση και ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ στην ουσία κατά το παραπάνω κεφάλαιο που εξαφανίσθηκε.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ ης σε χρηματική ποινή είκοσι χιλιάδων [20.000]ευρώ ,υπέρ όλων των αιτούντων ,για την περίπτωση μη συμμορφώσεώς της στην αμέσως προηγούμενη διάταξη της εκκαλούμενης απόφασης.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ ης στα δικαστικά έξοδα των αιτούντων και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας τα οποία ορίζει στο ποσό των εξακοσίων ^{η εν μέρει} [650]ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ ,κλπ.,

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ